DURUMLAR VAHİM

Yazan: **Tarık Ziyad** - 30 Mayıs 2008

Ülkemiz insanlarının baharı yaşayıp yaz mevsimine adım attığı şu günlerde yeni umutlarla hayatın güzelliklerini mevsimle içselleştirerek geleceğe umutla bakmaya çalışırken, IMF ile yapılan stanbay anlaşmaları gereği, hükümetin uyguladığı sıkı para politikası, özelleştirmelerin yanısıra, tarıma ve hayvancılığa yapılan sübvansiyonlar ya azaltılmış ya da tamamen kaldırılması olumsuzluğunu yaşamaktadır..

Mazot,gübre ve tohum fiatlarındaki astronomik artışlar maliyetleri yükseltmiş, üretici üretim yapamaz hale gelmiştir. İçinde bulunduğu dar boğazdan banka kredileriyle kurtulmanın hesaplarını yapan üreticilerin hesapları tutmamıştır.

Üretim yapamayan çiftçinin cebine sıcak para girmemiştir..

Köy ve kasabalardaki göç nedeniyle genç nüfusun yerini yaşlılar almış, üretim yapacak insan kalmamıştır.

Ülke genelinde esnaf ve sanatkârın durumu içler acısıdır. Vergilerin, kiraların, sosyal güvenlik pirimlerinin, elektirik ve diğer girdilerin yüksek oluşu küçük esnafın elini kolunu bağlamıştır. Küçük yerleşim yerlerinde sürekli nüfus azalmasının getirdiği olumsuzluklardan etkilenen esnaf ve sanatkârlar ulusal bankalardan ve esnaf kefalet kooperatifinden kredi almak koşuluyla ayakta kalmaya çalışmaktadır.

Zamanı geldiğinde borçlarını ödeyemeyen bu insanların yardımına koşacak hiç bir mercii de yoktur.

Hükümet büyük ve orta ölçekli sanayiciye, işçiye, mütahhitlere cömert davranırken memura, fakire, esnaf ve sanatkâra cimri davranmıştır….

Esnaf çek ve senetlerini ödeyemez, sosyal güvenlik pirimlerini yatıramaz hale gelmiştir. Hükümetin pirim ve vergi borçlarına getirdiği yeni yapılandırmalar bile sorunu çözmeye yetmemiştir. Devlet vergi ve pirim borçlarının tahsilinde vatandaşta olmayan parayı icra takipleriyle tahsil etmeye çalışırken, yeni yasalarla halkın cebine elini atarak kalan son kuruşunu da dolaylı ya da dolaysız vergilerle alan hükümet,

yapılan her resmi işlemde eğitime ve T.R.T için elektrik faturalarından zorunlu katkı payını almaya devam etmektedir…

Telekom özelleştirildiği halde sabit ücret adı altında her faturadan halktan ”deli dumrul” hesabı konuşsa da konuşmasa da hatırı sayılır paranın alınmasına seyirci kalmaktadır.

Ulusal bankalar ya yabancılara satılmış ya da onlarla ortaklık kurmuşlardır… Ülkede en kârlı sektör haline gelen bankalara kredi borcu olmayan kimse kalmamıştır. İşcinin memurun ve emeklinin parası ay başında bankadan çıkmadan içeride kalmakta, piyasaya sıcak para girişi olmamaktadır. Binlerce kredi kartı maduru insanlar aylık 4.5 ve 5’lik faizi bankalara ödemek zorunda kalmaktadır. Kredi kartı borçlarını krediyle öder hale gelen işçi, memur, emekliler bu haksızlığa son verecek siyasi otoritenin hareketini umutsuzca beklemektedir.

Hükümet hâlâ marketler yasasını çıkarmamıştır. Merkezleri İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropollerde bulunan büyük marketlerin her mahalleye ve ilçe merkezlerinde şube açmaları küçük mahalle bakkalını, şarküteri, ayakkabıcı züccaciyeci, nalburcuyu, kırtasiyeci vs. gibi esnafı iş yapamaz hale getirmiştir.

İlçe merkezlerine açılan Bim, Şok vs marketlerin sahiplerini kimse tanımaz, günlük toplanan sıcak paralar merkez hesaplarına havale edilirken, alışveriş yapan vatandaşlarımız veresiye tek kuruşluk mal alamazken, düğünlerinde, nişanlarında ve cenazelerinde adı geçen marketlerin sahiplerini ya da temsilcilerini görme şansları da olmamaktadır.

Özel müteşebbis mütahhit firmalardan devletin ihale yasası kapsamında aldığı hizmetlerde tekelleşme son haddindedir. Yeni işe başlayacak müteşebbisin ihalede iş almasını bırakın, ihalelere teklif verme şansları bile kalmamıştır. Her yıl çıkarılıp işin niteliğine göre çıkarılan teknik belgeler yüksek fiatlara müteahhit şirketlere satılırken, ihale şartnamaleri de bu belgelere sahip firmalar lehine uygun şartlarda hazırlanmaktadır. Yeni işe başlayan özel ya da tüzel müteahhit firmalar ihaleye katılamamaktadır. Bu da tekelleşmeyi doğurarak rekabetin önünü tıkamaktadır.

2007 blançolar açıklandığında görülmüştür ki, büyük işverenlerin ve sıcak parayı

elinde bulunduran gerçek ve tüzel ünvanlı burjuvazi daha zenginleşirken, işçiler, memurlar, küçük çiftçiler, küçük esnaf ve sanatkârlar daha da fakirleşmiştir..

İMF politikalarını harfiyen uygulanması ve küresel sermayenin önünü açan yasal düzenlemelerle ülke ekonomisinde yabancı ser-maye sahipleri söz sahibi yapılmıştır.

Siyasi iktidar, ”sivil” ve ”demokrat” görüntüsüne rağmen, varolan demokratik sorunların çözümünde önceliği olan ve son 85 yıldır ülke gündemini meşgul eden Kürt sorunu, düşüncelerin ifadesi, inançların yaşanması, örgütlenme ve siyasal düşüncelerin kurumsallaşarak legalleşmesi gibi hak ve özgürlüklerin kullanılmasındaki sorunlarının çözümünde ilkesiz ve cesaretsiz davranarak ilerleme sağlanmasının önünü açamamıştır.

Ülke genelinde sosyal yaşantılarını sürdüren Kürt halkının Türkiye sosyal ve siyasal yapısının içinde, onların kendilerini tanımladığı şekliyle katılımını ve sonuçta barış ortamında beraber yaşamanın önünü açan yasal düzenlemeleri yapma yerine, popilist yeni ekonomik paketleri uygulamaya koyarak Kürtleri Ak Partilileştirme politikalarını benimsemiştir. Geçmişte de C.H.Plileştirme örneği yaşanmış, radaki feodal yapının şeyhleri, aşiret ağaları ve toprak ağalarının güçleri belirleyici araç olarak kullanılmıştır. Yeni hazırlanan ekonomik paket daha öncekiler gibi bölge insanını tatmin edecek midir zaman gösterecektir…

Siyasi iktidarın Şemdinli olaylarını soruşturan Van Cumhuriyet Savcısına sahip çıkmaması 301. maddenin değiştirilmesi ve Nokta Dergisinin kapatılma sürecinde asker endeksli davranması, demokratik ve sivil iktidar olduğu iddiasının iflasıdır.

Daha sonraki süreçte, ekonominin kontrolü ve demokratikleşme çalışmalarında iktidar gücünü kaybederek ipleri elinden kaçırmıştır.

Siyasi, etnik ve dinsel kaynaklı sorunları çözmede askerleri, yüksek yargıyı devleti elinde bulunduran laik Kemalist oligarşiyi aşamamıştır.

Ekonomi üzerindeki denetimlerin, 24 Ocak kararlarıyla liberal serbest piyasa

ekonomisine geçiş ve IMF ile yapılan anlaşmalar ve A.B ile girişilen siyasi ve ekonomik bütünleşme süreçlerinin getirdiği yetki paylaşımıyla birçok ekonomik konuda yetkinin kurullara verilmesi önceki iktidarlar gibi şimdiki siyasi iktidarınında ben yapmadım, kurullar yaptı mazeretinin ardına sığınmasının sebebi olmuştur…

Toplumun yaşadığı son ekonomik olumsuzlukların getirdiği istikrarsızlaşma gösteriyor ki ekonominin kontrolü hükümette değil, devlet kurulları ve her ekonomik alanın sahibi oligarşik gurupların elindedir.

Unutulmamalıdır ki; üretim ekonomisi ve sıcak paranın kontro-lünü ellerinde tutarak piyasayı yönlendiren küresel ve ulusal sermaye birlikteliği siyasetin dinamiklerini de belirlemede ana unsur olmaya devam ediyor….

Türkiye'deki siyasi belirsizlik kapatma davasıyla başlamıştır. Siyasi kriz ekonomik krize dönüşerek dar gelirli vatandaşlarımıza hayatını daha da çekilmez kılmıştır…

Sermaye sahipleri ekonomik ve siyasi kriz ortamını severken, istikrarlı siyasi ve ekonomik işleyişi de severler. Siyasi istikrarı ve krizleri iyi kullanarak kendileri için kazanmaya devam ederken, kaybedenler yine dar gelirli vatandaşlarımız olur.

Yorum Ekle

Tarık Ziyad